

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. KÜLÖNSZÁM

2003. KARÁCSONY

Ó-német karácsonyi dal:

Egy rózsaszenge szára

Egy Rózsaszenge szára
hajtott ki Jessze vén
törzsén, s egy éjszakára
virág nyílt vesszején:
piciny kelyhére nagy
csönddel borult az éjféls.
s a metsző téli fagy.

Kit Ézsaiás jelentett,
kit hirdet énekünk,
a kis bimbót, a szentet
egy Szűz szülé nekünk.
Az Úr ősterve vált
valóra, hogy a Kisdéd
éjfélfkor földre szállt.

Ó, égi rózsaszakra,
kegyes Szűz Máriánk!
A szent szülőkinokra
kérünk, tekints le ránk:
segíts, hogy lenne szép
sarjad számára szívünk
ékes virágcserep!

fordította: Dsida Jenő

Karácsonyi üdvözlés

Üdvözlés Mária, kegyelemmel teljes,

Téged köszöntünk az adventi hajnalokon

az Úr van teveled,

és velünk is itt van a karácsony kegyelmében,
békéjében, szeretetében.

áldott vagy te az asszonyok között,

és áldottak azok az asszonyok, akik családjukban igazi karácsonyt készítenek,
mely nem az ajándékok nagyságától és áratól függ.

áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus.

és áldottak a gyermeket váró édesanyák, akik vállalják az új élet gyümölcset. Áldottak legyenek azok is, akik lélekben örökbe fogadnak egy induló új kis életet.

Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja,

Köszönjük, hogy a mi édesanyánk is vagy, és miként a betlehemi Kisdédet óvtad,
oaltomaddal minket is betakarsz.

imádkozzál érettünk, bűnösökért,

hogy a karácsony örömét semmi ne rontsa el. Sem kapkodás, sem idegesség,
sem túlhajszoltság, hogy a magánnyal, a gondokkal küszködőknek, a rászorulók-
nak tudjunk magunkból adni: a szívünket, időnket, szeretetünket, türelmünket,
odafigyelésünket, hogy a karácsonyi öröm mindig velünk maradjon.

most és halálunk óráján. Ámen.

Keglevich Lászlóné

Aki lángot látni akar...

Hamarosan mindenütt fölragyognak a gyertyák, az emberek énekelnek. Legtöbb helyen csak műgyertyákat gyújtanak, mert az igazi veszélyes, gyúlékony. Talán még el-elmennek a templomba is, bár ettől páran mintha jobban félnének, mint a tüztől.

A mi ismerőseink között, sőt a családjukban is vannak, akiknek inkább folklorisztikus ünnep a karácsony, és még örülhetnek, ha nem tülekednek másokkal együtt a bevásárlóközpontokban, hanem igyekeznek megőrizni a nyugalmat, a meghitt hangulatot szentestéig. Közülük néhányan valaha boldogan ministráltak, egyikük még pap is szeretett volna lenni. Sokuk kisgyermekként még imádkozott reggel este. Csak kereszttrajzolás után szelték föl a kenyeret. Pénteken sosem ettek húst, vasárnaponként templomba jártak. Később már csak tisztelték azokat, akik templomba járnak. Tán ma is tisztelik. Tán még éjféli misére is fölcihelődnek. A parázs pislákol a szívük mélyén...

Am ha így van, miért nem kezdenek új életet, amely hasonlítana a korábbi régire? Miért hagyják, hogy a globalizmus gonosz pókja körbeszöjje lelküket? Miért nem látják, hogy saját magukat nem tudjuk kihúzni a veremből? S még mennyi kérdést tehetnének föl nekik, s persze magunknak!

De a válaszokat csak Isten tudja. Ő türelmesen és szeretettel tekint mindenre, arra is, aki elfordul tőle, és arra is, aki keresi a Hozzá vezető utat. És ki nem keresi? Akár bevallva, akár becsapva önmagát, minden ember keresi. Különösen adventkor. Tékozló fiúk és leányok, hívők és hitetlenek mind azt akarjuk, hogy rátaláljunk az egyetlen igaz útra. Mi az élet értelme? Hogyan legyünk boldogok? – tesszük fel a kérdést, csak éppen a választ keressük olykor a legképtelenebb helyeken.

Aki beleszületik egy hívő családba, annak látszólag könnyű. Mégis, neki ugyanúgy meg kell küzdenie a válaszáért, mint ahogy minden madárnak magának kell megtanulnia repülni, és átszeli az óceánt, akkor is, ha szülei tanítgatják rá. Sok mélyen hívő katolikus családot

ismerek. Soha nem fogom megtudni, hogy közülük kettőben mégis miért fordult elő öngyilkosság... Hiszen életük látszólag egyáltalán nem volt tragikus. Mindketten külföldiek voltak, egy nyugodt, gazdag ország állampolgárai. Vagy talán éppen azért? A gazdag civilizációval együtt szaporodnak a kísértések. De a szomorú tendenciák ellenére tapasztalható egy másik folyamat is, s mint búváropatak tör a felszínre. Míg egyfelől az Istentől való elfordulás látszik erősödni, addig másfelől, más szívekben megnő a vágyakozás az igazi értékek, Isten után. Egyre többen zárják el a televíziót, menekülnek csöndesebb vidékre, sokan veszik észre a többi embert maguk körül, ránéznek, rámosolyognak a másokra, bekopogtatnak, megkérdezik, mint régen: mi fáj, mi a baj. S ha az emberek észreveszik egymást, egyszer talán újra meghallják Isten szavát is.

Keresnünk kell hát egymást egyre, hogy hogyan, kiken segíthetünk, még ha magunkon is nehéz. Mert mindig segíthetünk valakin. Aki szeretet tud ajándékozni, nem érezheti magát fölöslegesnek, és az életet értelmetlennek. Amikor meggyújtjuk a gyertyát, jusson eszünkbe, hogy valaki valahol már várja azt a fényt, amelyet szemünk sugara visszatükröz. A könnyeinkkel ne magunkat sajnáljunk. A szeretetet, amelyet Istentől kapunk, nem azért kapjuk, hogy magunknál tartsuk, hogy kérkedjünk vele, hogy kimérjük, hogy ítélezzünk. Azért kapjuk, hogy sugározzuk, hogy odaajándékozhatunk azoknak is, akikben még vagy már kevés van belőle. A szeretet terjedni fog, mint a fény, s újra bevilágítja a sötétséget. Hívjuk szelíden és türelmesen azokat, akiknek jeges a szíve, hívjuk, mert a kéreg alatt ott a vágy, hogy közénk tartozhassanak, hogy meglássák a fényt, melynél melegedhetnek, melynél rátalálhatnak az ösvényre, amelyen haladni lehet és amelyen haladni érdemes. Műgyertyás műéletünkben akarjuk újra látni a lángot! Vállaljuk a veszélyt, gyűjtünk – lelkünkben is – igazi lángot, mely perzsel és olvaszt...

Koncsos Éva

A hetvenötödikre

Kedves János atyánk
Jámbor hívő néped
Születésnapodon
Hadd köszöntsön téged

E jeles ünnepen
Ugyan mit kívánjon
Hogy téged az Isten
Sok jókkal megáldjon

Segítse életed
Úgy ahogyan eddig
Vagy egy kicsit jobban
Ha neki úgy tetszik

Az Atya megáldjon
A Krisztus megtartson
Járjon közben érted
Szűz Mária szent asszony

Legyen mindig veled
Szentlélek ereje
Szívből ezt kívánja
Híveid serege Amen

Szaszovszky József

Imádság Szent Józsefhez

Hozzád fordulok Szent József,
aki nevelőatyja voltál Jézus
Krisztusnak, és kérek, járj köz-
ben értünk Fiadnál!

Te nem féltél magadhoz fogadni
a várandós Máriát – segíts,
hogy minden gyermek teljes
családba születhessen!

Te védelmezted a kis Jézust
Heróddal szemben – segíts,
hogy gyermekeink biztonság-
ban élhessenek!

Te bevezetted a gyermek Jé-
zust a vallási életbe – segíts,
hogy minden gyermek hitben
nevelkedhessen!

Te megtaláltad a 12 éves Jé-
zust a templomban – segíts,
hogy a családtagok újra egy-
másra találjanak!

Te megtanítottad Jézust az
ácsmesterségre – segíts, hogy
a tisztességes munkának újra
becsülete legyen!

Te minden nehézség ellenére
Mária mellett maradtál és tá-
mogattad őt – segíts, hogy a
házastársak életük végéig szer-
ressék és tiszteljék egymást!

Te vállaltad, hogy teljesíted Isten
akarátát – segíts, hogy
mindig legyenek olyan embe-
rek, akik egész életüket Isten
szolgálatára szánják!

Amen. *Jülling Erika*

Jancsi és János

– Papa – szólalt meg Kovács-Keresztény Jancsi –, nem utazunk el valahova karácsonykor? Például síelni? Tudod, annyi szabadnap lesz, az ünnepek után hétfégre, aztán nemsokára szilveszter meg újév...

Kovács-Keresztény János őszintén szólva nem rajongott a síelésért. Persze, a friss levegő, a gyönyörű táj, a száguldás... Csakhogy akinek gyerekkorában úri huncutság volt a síelés, az felnőtt fejjel nemigen szerezte már meg a kellő biztonságot. János leg-
alábbis sosem tudott megszabadulni némi aggodalomtól. Aggódott a lejtőn, az autóúton, de még a szállodában is tartott tőle, hogy netán nevetségesen viselkedik. Hiába, aki másképp szocializálódott...

– Utazzunk, Jancsikám, ha akarsz – bólintott. – De mit szólnál egy „télből a nyárba” akcióhoz? Tunézia, Marokkó...

– Madagaszkár, Dél-Afrika – folytatta Jancsi. – Ott van ilyenkor nyár. De – tette hozzá elgondolkodva – nem mindenki utazik el ilyenkor. A Charlie-ék például...

– A kicsodáék? – kérdezte Kovács-Keresztény János.

– Hát a Szabó Karcsiék. Angolórán Charlie. Hát a Charlie azt mondja, ők nem tudnának elutazni.

– Hát igen – mondta Kovács-Keresztény János. – A mai világban sajnos nem minden-
kinek telik...

– Nem tudom – töprengett Jancsi. – A Charlie azt mondja, ők biztos elmennek az éjféle misére. Merthogy erre készülünk... készülnek hetek óta.

– Hát éppenséggel mi is elmehetünk – vágott közbe Kovács-Keresztény János. – Ha másnap reggel indulnánk...

– De a Charlie azt mondja, hogy ők délelőtt is el szoktak menni. Vagy másnap dél-
előtt... Azt mondja, hogy az Szent István első vértanú ünnepe.

– Persze – derült fel Kovács-Keresztény János. – Tudod, az Istvánok, amíg nőtlenek,
a magyar király ünnepén ülik a névnapjukat. De ha egyszer megházasodtak...

– Ja, a névnap – jutott valami Jancsi eszébe. – A Charlie-ék olyankor is elmennek, ha
valakinek név- vagy születésnapja van a családban. Imádkoznak érte. Nekünk szomban,
27-én van a névnapunk...

– Ez igaz – hagyta rá Kovács-Keresztény János. – De hát utána meg vasárnap jön!
Csak nem akarsz minden nap misére járni ...

Szaszovszky József

December 28: Szent Család vasárnapja és Aprószentek ünnepe

Szent Család vasárnapjára

Templomunk gazdagon díszített, sok
szentírási rész és a szentek életének egy-egy
legendája jelenik meg képek és szobrok
formájában. Ezek között megbújik, sokan ta-
lán észre sem vették a Szent Családot ábrá-
zó képet, amely a Szent Antal oltár felső
részén található.

Szent Család vasárnapja van. Nézem a ké-
pet, melynek középpontja Jézus, szülei gon-
doskodó szeretete sugárzik rá. Ezen a napon
az újlaki egyházközségben évek óta a csalá-
dokat, különösképpen a kerek házassági év-
fordulójukat ülő házaspárokat is ünnepeljük.

Ez az alkalom lehetőség számukra a megújulásra, vállalás, hogy életük középpontjába
Jézust helyezik, és gondoskodó szeretettel veszik körül gyermekeiket, mint egykor Szűz
Mária és Szent József tette.

Idén Szent Család vasárnapja egyben az Aprószentek ünnepe is. Nem ünneprontás
ez? Talán ez a véletlen egybeesés ráébreszt bennünket, hogy nem elég csak a saját
családtagjainkat körülvenni szeretettel, küldetésünk van: imádkozni a meg nem született
gyermekek családjaiért, vagy vállalni lelki örökbefogadást. Kilenc hónapon át imádkozni
egy veszélyben levő megfogant életért, hogy az Úr Jézus adjon szüleinek szeretetet és
bátorságot, hogy meghagyják életét és szeretetben felneveljék. A lelki örökbefogadást,
amely mindennapos otthoni imával jár, templomunkban évek óta közösen kezdjük már-
ciusban, az elsőcsütörtöki szentórán, így decemberben, Jézus születésének ünnepére,
a mi kis örökbefogadottunk is megszületik.

Szent Család vasárnapja van. Szívünkben a karácsonyi szeretet és béke, elhatáro-
zás, hogy a hétköznapiakon is megfogadjuk Szent Pál apostol nekünk (is) szóló intelme-
it: *Asszonyok! Engedelmeskedjétek férjeteknek, amint az Úrban illik. Férfiak! Szeressé-
tek feleségeteket, s ne legyetek indulatosak velük szemben. Gyermekek! Fogadjatok szót
mindenben szüleiteknek, mert az kedves az Úrnak. Atyák! Ne keserítsétek gyermekei-
teket, hogy kedvüket ne veszítsék.* (Kol 3,18-21)

H. J. E.